

Víc než deset let trvá mezi českými milovníky zbraní sezona zcivilněných útočných pušek a samopalů. U nás to začalo zcivilněnými útočnými puškami vz. 58, po nich následoval samopal Škorpion a pak dlouhá řada samopalů a útočných pušek převážně (ale nikoli bezvýhradně) východoevropského původu. Pokud naše paměť sahá, mezi zcivilněnými vojenskými zbraněmi, které původně střílely dávkou, zatím na našem trhu nebyl kulomet.

Kulomet NA BÉČKO

MGR. JAN TETŘEV

» Libor Novák se chystá ke střelbě

» Výroba nových a úpravy původních součástíek běží. Zachytili jsme práce na první sérii.

Vzniká také řada nových zbraní, které mají podobu samopalů či útočných pušek, ale fungují od počátku jako samonabíjecí. Zcivilnění vojenských automatických zbraní probíhá tak, že v mechanismu příslušné zbraně se trvale odstraní možnost střelby dávkou. Všechny mají to kouzlo, že zákon je zařazuje do kategorie B – k jejich nákupu je nutné jen povolení, a nikoli výjimka.

Sezona zcivilněných vojenských zbraní trvá a množství typů na trhu spíš vzrůstá, než aby stagnovalo nebo dokonce klesalo. Stará se o to hned několik českých firem, které usilovně hledají díry na stále nasycenějším

trhu. A objektivně jistá, poměrně velká mezera na našem trhu existuje, protože zatím na něm prostě nejsou samonabíjecí kulometry (zajímavé slovní spojení). Přitom by si možná řada střelců něco takového ráda koupila, pro mnohé je to srdeční záležitost.

Úpravy kulometu tak, aby spadl mezi zbraně kategorie B, se ujal puškař Libor Novák z Úsobí na Havlíčkovobrodsku (firma Highland Arms), o jehož zajímavých konstrukcích jsme ve Střelecké revui psali od roku 2011 už šestkrát. „Protože jsme v České republice, vybral jsem k této přestavbě náš nejčastěji se vyskytující kulomet vz. 59, který dobře zná řada pánů, co ještě zažili vojenskou službu. Také z ekonomického hlediska tato zbraň vychází nejlépe, protože se v plnotučné verzi ještě k přestavbě nechá koupit za relativně slušné peníze,“ řekl nám Libor Novák, jehož nový výrobek nese typové označení SP59 semi-auto.

Puškař přistoupil k úpravě kulometu na samonabíjecí pušku velmi důkladně, což je ostatně jeho zvykem.

Řekl nám k tomu: „U zbraně, jako je kulomet, mi připadalo nezodpovědné jen něco málo upravit ve spoušťovém mechanismu a pustit to na trh, takže jsem mechanismy přestavěl poněkud důkladněji. Ovšem zvenčí to nepoznáte, dokud si nepřetčete nové typové označení a signaturu výrobce. Při pohledu zvnějšku je to pořád stará dobrá devětapadesátka v ráži 7,62x54 R.“

Ačkoli řada původních součástek v mechanismu kulometu zůstala, zbraň dnes střílí z přední, a nikoli zadní polohy závěru, přičemž náboj je odpalován pomocí přímoběžného úderníku. Závěr je uzamčen výkyvnou závorou jako u útočné pušky vz. 58. Na nosiči závorníku byla odstraněna zadní část, která při doběhu do přední polohy narazila na zápalník, a tím odpálila náboj. Byla nahrazena právě zmíněným úderníkem.

Výrazné úpravy prodělal také spoušťový mechanismus, na kterém sice byla ponechána většina původních součástek, ale plní jiné funkce. Pouzdro závěru je navíc upraveno tak, aby